

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Idunna. En Nytaarsgave for 1811

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 48. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1810_148A-txt-shoot-idm2227/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

fra: thi vil jeg nu byde tvende Raar, det ene, at jeg vorder blotet med min Søn tillige, men det andet, at de yngste og gæveste Mænd indtil Hæloden af alt det Folk, som her er sat, ket paa Thinge, skal sværge ei at skilles fra mig, al den Stund jeg lever. Da blev Onyudi Flokken, og det sagde Alle, at det var takkeligt Bud, og de gjorde efter hans Villie, og lo vedde at følge ham i Land og uden Land, mod hvem han saa og vilde fare. Der saa var gjort, og det var bundet med hine dyreste Eder, da sagde han: det tykkes mig, at vel betales Odin for den ene Svend, naar han gives Harald og Søn med al deres Hær. Dernæst lod han sit Banner reise, og søgte ind paa Harald, og enddog han var uberedt, blev dog Striden skarp, fordi Kongens Mænd æggedes saare ved Heidreks Svig; men der han saae Fulklingen tyndes, gif han selv frem med Lirking i Haand, og blev baade Haralds og Haldans Bane. Ei døde Harald usforholdt og Odin fik sit ædle Blot, men dog maa dette nævnes hint andet Nidingsværk, som virkedes med Lirking efter Dvalins Spaadom. Heidrek lod Guders Offer

E

æene bestryge med Haralds og Haldans Blod, og viede al Valen til Odin for god Gæde i Angantyr's Sted, men der Helga Dronning spurgte sin Faders og Broders Gald, da tyktes den Lidende hende saa ond, at hun hængte sig selv i Difadalen.

Nu lever Heidrek længe med megen Hæder og styrer Jylland, og hærger baade paa Saksland og Hunaland og andenseds baade vidt og bredt, som sagt er i hans Saga, men her er kun derom at tale, at omfider vorder han led af Krig og Feide og sidder fredsom i sit Rige. Det tænkte og menig Mand, at nu vilde han gores Ven med Aser, aldenkund han hvert Aar fedte en mægtig Galt, og gjorde den saa hellig, at ved dens Verster skulle Alle rore som gjorde stærke Løfter og demte i store Sager, og den Galt offredes til Freia for Aarets Gæde. Det mene dog visere Mand, at Odin raader mest for al Gæde, og dertil at det var Nid og ingen Hæder, at vie Freia saadant Dyr, og det maa vel den sande, som veed, hvad hin onde Loke talde ved Egirs Gilde. Den Galt kaldte Heidrek Sonegalten, ligervis som han ved den vilde sig forfene med de

